

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ สิงหาคม ๒๔๕๘

พระราชบัญญัติ
การเดินอากาศ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๔๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๘

เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการ
เดินอากาศ

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ สิงหาคม ๒๔๕๔

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ การเดินอากาศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้อย่างบทนิยามคำว่า “สนามบินอนุญาต” และคำว่า “เครื่องอำนวยความสะดวก ในการเดินอากาศ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดิน อากาศ พ.ศ. ๒๔๕๓

“ที่ขนำลงชั่วคราวของอากาศยาน” หมายความว่า พื้นที่ ที่จัดไว้บนพื้นดินหรือน้ำสำหรับใช้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเพื่อ การขึ้นลงหรือเคลื่อนไหวกของอากาศยานเป็นการชั่วคราวรวม ตลอดถึงพื้นที่ดินที่บุคคลซึ่งไม่มีสิทธิในที่ดินนั้นได้หักร้าง ตัดพื้นที่นั้นไป หรือทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นที่เรียบขัง อากาศยานอาจขึ้นลงได้และเป็นพื้นที่กว้างตั้งแต่สามสิบเมตร ขึ้นไป และยาวตั้งแต่สามร้อยเมตรขึ้นไปด้วย”

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ สิงหาคม ๒๔๕๘

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๗

“มาตรา ๕๐ ทวิ เว้นแต่จะมีกรณีฉุกเฉินอันอาจเป็นภัยอันตรายแก่อากาศยานห้ามมิให้ผู้ควบคุมอากาศยานนำอากาศยานขึ้นลง ณ ที่หนึ่งใดนอกจากสนามบินอนุญาตหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวของอากาศยานที่ได้รับอนุญาตหรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ระบุไว้สำหรับการบินเกี่ยวนั้น ”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๗

“มาตรา ๕๓ ทวิ เมื่อปรากฏว่าที่ดินแปลงหนึ่งหรือหลายแปลงรวมกันมีพื้นที่กว้างตั้งแต่สามสิบเมตรขึ้นไป และยาวตั้งแต่สามร้อยเมตรขึ้นไป ซึ่งอากาศยานอาจขึ้นลงได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งมีสิทธิในที่ดินนั้นจัดทำสังกัดขวางตามที่กำหนดให้เพื่อมิให้ใช้ที่ดินนั้นเป็นที่ขึ้นลงของอากาศยาน ในกรณีเช่นว่านี้ให้บุคคลดังกล่าวจัดทำไว้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด ในกรณี

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ สิงหาคม ๒๔๕๘

ที่ผู้มสิทธิในที่ดินไม่สามารถจัดทำหรือไม่ยอมจัดทำสิ่งกีดขวางดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจจัดทำสิ่งกีดขวางนั้นได้ห้ามมิให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดทำลาย ถอน หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งสิ่งกีดขวางดังกล่าวในวรคแรก เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๕ ผู้ควบคุมอากาศยานใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๕๐ ทวิ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท และจำคุกไม่เกินห้าปี และถ้าเนื่องจากการฝ่าฝืนเป็นเหตุให้อากาศยานซึ่งใช้นั้นชำรุดเสียหาย หรือบุคคลได้รับอันตราย ผู้ควบคุมอากาศยานนั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาทและจำคุกไม่เกินสิบปี”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๕๗

“มาตรา ๖๕ ทวิ ผู้ควบคุมอากาศยานใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาทหรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ”

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ สิงหาคม ๒๔๙๘

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๒ ผู้ควบคุมอากาศยานใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๒ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือจำคุกไม่เกินสองปีหรือทั้งปรับทั้งจำ”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

“มาตรา ๗๒ ทวิ ผู้ควบคุมอากาศยานใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๗ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และจำคุกไม่เกินสิบปี”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ หรือมาตรา ๕๓ วรรค ๑ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท และจำคุกไม่เกินสิบปี”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๖๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ สิงหาคม ๒๔๘๘

“มาตรา ๘๐ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๓ วรรค ๒ ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๓ ทวิ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ไม่ยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำสิ่งกีดขวางตามมาตรา ๕๓ ทวิ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ ทวิ วรรค ๒ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งปรับทั้งจำ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

เนื่องจากปรากฏว่าผู้ควบคุมอากาศยานได้นำอากาศยานไปลงยังที่อื่นนอก
 ราชอาณาจักรหรือที่อื่นลงชั่วคราวของอากาศยานที่ได้รับอนุญาต
 หรือที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ระบุไว้และไปลง
 ยังสถานที่อื่นและบินออกนอกประเทศจนปรากฏผลเสียหายเกิดขึ้นกับ
 อากาศยานเป็นอย่างมาก และปรากฏว่าขณะนี้ได้มีผู้ทดลองสร้างสนามบิน
 มาตรฐานขึ้นเป็นลำดับ เพื่อความปลอดภัยของประเทศชาติจึงเป็นการ
 สมควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศให้มีบทบัญญัติ
 รัดกุมยิ่งขึ้น และในโอกาสเดียวกันนี้เพิ่มอัตราโทษให้หนักยิ่งขึ้นด้วย